

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

22 marca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 249/2012 z dnia 21 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 19/2011 w odniesieniu do wymogów w zakresie homologacji typu dotyczących tabliczki znamionowej producenta pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 250/2012 z dnia 21 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima ⁽¹⁾ 3
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 251/2012 z dnia 21 marca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 5

III Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 534/09/COL z dnia 16 grudnia 2009 r. zmieniająca po raz 78. przepisy proceduralne i materialne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa 7

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 364/11/COL z dnia 23 listopada 2011 r. zamykająca formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące zwolnienia Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa <i>Íbúðalánasjóður</i> (FFM) z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej (Islandia)	16
--	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 249/2012

z dnia 21 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 19/2011 w odniesieniu do wymogów w zakresie homologacji typu dotyczących tabliczki znamionowej producenta pojazdów silnikowych i ich przyczep

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 jest odrębnym rozporządzeniem do celów homologacji typu, określone w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywie ramowej)⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 19/2011 z dnia 11 stycznia 2011 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu dotyczących tabliczki znamionowej producenta oraz numeru identyfikacyjnego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych⁽³⁾ jest jednym ze środków wykonawczych w odniesieniu do przepisów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 661/2009.

- (3) Rozporządzeniem (UE) nr 19/2011 wprowadzono możliwość wykorzystywania przez producentów pojazdów etykiet samoprzylepnych do produkcji tabliczek znamionowych. Aby ułatwić produkcję takich etykiet przy pomocy przetwarzania danych oraz ich drukowanie przy wykorzystaniu środków elektronicznych, niezbędne jest dostosowanie istniejących wymagań technicznych do specyfiki tych nowoczesnych technik.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 19/2011.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 19/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 2.2 otrzymuje brzmienie:

„2.2. Wysokość znaków numeru identyfikacyjnego pojazdu, o którym mowa w pkt 2.1 lit. c), nie jest mniejsza niż 4 mm.”;

2) po pkt 2.2 dodaje się pkt 2.3 w brzmieniu:

„2.3. Wysokość znaków informacji, o których mowa w pkt 2.1, innych niż numer identyfikacyjny pojazdu, nie jest mniejsza niż 2 mm.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2011, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 250/2012

z dnia 21 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 wprowadzające specjalne warunki regulujące przywóz paszy i żywności pochodzących lub wysyłanych z Japonii w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 przewidziano możliwość przyjęcia odpowiednich unijnych środków nadzwyczajnych w odniesieniu do żywności i paszy przywożonych z państwa trzeciego w celu ochrony zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt lub środowiska, w przypadku gdy istniejącemu ryzyku nie można wystarczająco zapobiec za pomocą środków wprowadzonych indywidualnie przez państwa członkowskie.
- (2) W następstwie wypadku w elektrowni jądrowej Fukushima, który miał miejsce w dniu 11 marca 2011 r., Komisja została poinformowana, że poziomy radionuklidów w niektórych produktach żywnościowych pochodzących z Japonii przekroczyły stosowane w Japonii progi podejmowania działań w odniesieniu do żywności. Takie skażenie może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w Unii, dlatego przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 961/2011⁽²⁾.
- (3) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 961/2011 przewidziano, że do przesyłek produktów objętych tym rozporządzeniem dołączana jest deklaracja podpisana przez upoważnionego przedstawiciela właściwego organu Japonii poświadczająca m.in. miejsce pochodzenia przesyłki i miejsce, z którego dana przesyłka została wysłana. Ponadto treść deklaracji różni się w zależności od tego, czy produkty pochodzą lub są wysyłane z prefektury położonej w pobliżu elektrowni jądrowej Fukushima, czy też nie.
- (4) W przypadku przesyłek pochodzących z prefektury Fukushima i 10 prefektur położonych w jej pobliżu organy Japonii muszą poświadczyć, że przesyłki nie

zawierają radionuklidów cezu-134 i cezu-137 na poziomach przekraczających maksymalne poziomy określone w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 961/2011. Ponadto właściwe organy w punkcie kontroli granicznej lub w wyznaczonym miejscu wprowadzenia do Unii przeprowadzają kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, w tym analizy laboratoryjne, na obecność cezu-134 i cezu-137 w odniesieniu do co najmniej 10 % takich przesyłek.

- (5) W przypadku przesyłek wysyłanych z prefektury Fukushima i 10 prefektur położonych w jej pobliżu organy Japonii muszą poświadczyć, że przesyłki te nie były narażone na promieniowanie w czasie tranzytu. W takim wypadku, a także wówczas, gdy przesyłki pochodzą i są wysyłane z innych prefektur niż Fukushima i 10 otaczających ją prefektur, właściwe organy w punkcie kontroli granicznej lub w wyznaczonym miejscu wprowadzenia do Unii przeprowadzają kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, w tym analizy laboratoryjne, na obecność cezu-134 i cezu-137 w odniesieniu do co najmniej 20 % takich przesyłek.
- (6) Wyniki kontroli, w tym analiz laboratoryjnych, przeprowadzanych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 961/2011 przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej lub w wyznaczonym miejscu wprowadzenia do Unii wskazują, że środki kontroli dotyczące paszy i żywności przeznaczonych do wywozu do Unii są prawidłowo i skutecznie stosowane przez władze japońskie. W związku z tym należy zmniejszyć częstotliwość kontroli takich przesyłek przez właściwe organy w punkcie kontroli granicznej lub w wyznaczonym miejscu wprowadzenia do Unii.
- (7) Ponadto rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011 stosuje się do dnia 31 marca 2012 r. Właściwe organy Japonii kontynuują monitorowanie radioaktywności w paszy i żywności. Wyniki tego monitorowania wskazują, że w niektórych rodzajach żywności i paszy w prefekturach położonych blisko elektrowni jądrowej Fukushima poziomy radioaktywności nadal przekraczają progi podejmowania działań. W związku z tym należy przedłużyć okres stosowania środków określonych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 961/2011.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 961/2011.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 252 z 28.9.2011, s. 10.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przepisy zmieniające

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 961/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) kontrole tożsamości i kontrole fizyczne, w tym analizy laboratoryjne, na obecność cezu-134 i cezu-137 w odniesieniu do co najmniej:

— 5 % przesyłek produktów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d), oraz

— 10 % przesyłek produktów, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) i c).”;

2) w art. 10 akapit drugi datę „31 marca 2012 r.” zastępuje się datą „31 października 2012 r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 251/2012**z dnia 21 marca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	47,9
	TN	68,9
	TR	96,0
	ZZ	93,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	165,2
	ZZ	136,2
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	55,1
	TR	127,5
	ZZ	135,9
0805 10 20	EG	52,6
	IL	79,2
	MA	52,2
	TN	80,1
	TR	70,0
	ZZ	66,8
0805 50 10	EG	43,8
	TR	52,6
	ZZ	48,2
0808 10 80	AR	89,5
	BR	83,2
	CA	125,0
	CL	84,7
	CN	108,7
	MK	31,8
	US	160,0
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	97,5
0808 30 90	AR	85,1
	CL	123,8
	CN	63,0
	ZA	91,4
	ZZ	90,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 534/09/COL

z dnia 16 grudnia 2009 r.

zmieniająca po raz 78. przepisy proceduralne i materialne w dziedzinie pomocy państwa poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26 do tego porozumienia,UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24 oraz art. 5 ust. 2 lit. b),

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 24 porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wprowadza w życie postanowienia Porozumienia EOG dotyczące pomocy państwa,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wskazówki w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeśli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne,

PRZYWOŁUJĄC zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa przyjęte przez Urząd w dniu 19 stycznia 1994 r. ⁽⁴⁾,MAJĄC NA UWADZE, że w dniu 16 czerwca 2009 r. Komisja Europejska przyjęła kodeks najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa ⁽⁵⁾,

MAJĄC NA UWADZE, że wyżej wymieniony komunikat ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

MAJĄC NA UWADZE, że należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” zamieszczonej na końcu załącznika XV do Porozumienia EOG Urząd przyjmuje, po konsultacji z Komisją Europejską, akty prawne odpowiadające tym aktom, które zostały przyjęte przez Komisję Europejską,

PO ZASIĘGNIĘCIU opinii Komisji Europejskiej i państw EFTA poprzez wymianę listów na ten temat z dnia 20 listopada 2009 r. (nr ew. 537430, 537439 i 537441),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W wytycznych dotyczących pomocy państwa wprowadza się zmiany poprzez dodanie nowego rozdziału dotyczącego najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa. Nowy rozdział stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Zwany dalej „Urzędem”.

⁽²⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽³⁾ Zwane dalej „porozumieniem o nadzorze i Trybunale”.

⁽⁴⁾ Wytyczne dotyczące zastosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (zwanym dalej Dz.U.) L 231 z 3.9.1994, s. 1 oraz w Suplemencie EOG nr 32 z 3.9.1994, s. 1, z późn. zm.; w dalszej części zwane „wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa”. Zaktualizowana wersja wytycznych dotyczących pomocy państwa jest opublikowana na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 13.

Artykuł 2

Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2009 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kristján A. STEFÁNSSON
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE W SPRAWIE NAJLEPSZYCH PRAKTYK DOTYCZĄCYCH PRZEBIEGU POSTĘPOWANIA W ZAKRESIE KONTROLI POMOCY PAŃSTWA ⁽¹⁾**1. Zakres i cel**

- (1) Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) – mając na celu zapewnienie możliwie najbardziej produktywnych i skutecznych procedur kontroli pomocy państwa dla wszystkich zainteresowanych stron – wydaje niniejsze wytyczne w sprawie najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa.
- (2) Niniejszy rozdział wytycznych Urzędu powstał w oparciu o doświadczenia zebrane podczas stosowania części II protokołu 3 do porozumienia państw EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości („część II protokołu 3”) ⁽²⁾. Podstawowym celem niniejszego rozdziału jest zapewnienie wytycznych do prowadzenia postępowań w zakresie pomocy państwa, tak aby przyczynić się do lepszej współpracy i wzajemnego zrozumienia między Urzędem, państwami EFTA oraz środowiskiem prawniczym i biznesowym.
- (3) Do skutecznego ulepszenia procedur badania pomocy państwa niezbędna jest dyscyplina obu stron, a także wzajemne zaangażowanie ze strony Urzędu oraz państw EFTA. Urząd będzie starał się zacieśnić współpracę z państwami EFTA i zainteresowanymi stronami, a ponadto będzie dążył do usprawnienia postępowania wyjaśniającego oraz wewnętrznych procesów decyzyjnych, co ma na celu zapewnienie większej przejrzystości, przewidywalności oraz efektywności procedur badania pomocy państwa.
- (4) Zgodnie ze współczesną strukturą pomocy państwa niniejszy rozdział jest ostatnią częścią pakietu działań upraszczających zawierającego wytyczne Urzędu w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych rodzajów pomocy państwa ⁽³⁾ oraz wytyczne Urzędu w sprawie egzekwowania prawa dotyczącego pomocy państwa przez sądy krajowe ⁽⁴⁾, który ma sprawić, że procedury staną się bardziej przewidywalne i przejrzyste.
- (5) W pojedynczych przypadkach może się jednak okazać, że ze względu na specyficzny charakter danej sprawy niezbędne jest dostosowanie niniejszego rozdziału lub wprowadzenie pewnych odchyłeń od jego postanowień ⁽⁵⁾.
- (6) Ponadto w zakresie, w jakim Porozumienie EOG ma zastosowanie do omawianych sektorów, uzasadnieniem dla odstąpienia od niniejszego rozdziału wytycznych może być również szczególny charakter właściwy dla sektorów rybołówstwa i akwakultury oraz działalności w obszarze produkcji podstawowej, prowadzenia do obrotu lub przetwarzania produktów rolnych.

2. Związek z prawem EOG

- (7) Niniejszy rozdział nie służy stworzeniu pełnego i wyczerpującego zestawienia odpowiednich instrumentów legislacyjnych, interpretacji prawnych i środków administracyjnych, które stanowią podstawę kontroli pomocy państwa. Należy go odczytywać w powiązaniu z podstawowymi zasadami rządzącymi procedurami pomocy państwa i traktować go jako ich uzupełnienie.
- (8) Dlatego też niniejszy rozdział nie tworzy ani nie zmienia praw i obowiązków określonych w Porozumieniu EOG, protokole 3 czy decyzji nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. ⁽⁶⁾ ze zmianami i zgodnie z wykładnią wprowadzonymi orzecznictwem Trybunału EFTA oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (9) Niniejszy rozdział określa najlepsze praktyki stosowane w codziennym postępowaniu, które mają przyczynić się do szybszego, bardziej przejrzystego i przewidywalnego realizowania procedury badania pomocy państwa na każdym etapie postępowania wyjaśniającego w zgłoszonej lub niezgłoszonej sprawie bądź w przypadku skargi.

⁽¹⁾ Niniejszy rozdział jest powiązany z przyjętym przez Komisję kodeksem najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa (Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 13).

⁽²⁾ Część II protokołu 3 jest odzwierciedleniem rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania artykułu 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 75 z 15.3.2012, s. 26 i Suplement EOG nr 14 z 15.3.2012, s. 1, dostępne na stronie: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/> Wytyczne te są odpowiednikiem zawiadomienia Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych rodzajów pomocy państwa (Dz.U. C 136 z 16.6.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dz.U. ani w Suplemencie EOG. Wytyczne te są odpowiednikiem zawiadomienia Komisji Europejskiej w sprawie egzekwowania prawa dotyczącego pomocy państwa przez sądy krajowe (Dz.U. C 85 z 9.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ W związku z kryzysem bankowym w 2008 r. Urząd podjął odpowiednie kroki w celu zapewnienia szybkiego przyjmowania decyzji po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia, w razie potrzeby w czasie krótszym niż dwa tygodnie. Zob. wytyczne Urzędu w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego globalnego kryzysu finansowego (dotychczas nieopublikowane w Dz.U. ani w Suplemencie EOG), stanowiące odpowiednik komunikatu Komisji – Zastosowanie zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego (Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8). W kwestii realnej gospodarki, zob. przyjęte przez Urząd Tymczasowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (dotychczas nieopublikowane w Dz.U. ani w Suplemencie EOG), stanowiące odpowiednik komunikatu Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (Dz.U. C 83 z 7.4.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja nr 195/04/COL (Dz.U. L 139 z 25.5.2006, s. 37, Suplement EOG nr 26 z 25.5.2006, s. 1) stanowi odpowiednik rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1), w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999.

3. Kontakty przedzgłoszeniowe

- (10) Doświadczenia Urzędu dowodzą, że kontakty przedzgłoszeniowe są bardzo przydatne, nawet w sprawach, które wydają się rutynowe. Kontakty przedzgłoszeniowe dają Urzędowi oraz państwu EFTA dokonującemu zgłoszenia możliwość nieformalnego i poufnego przedyskutowania prawnych i ekonomicznych aspektów wnioskowanego projektu jeszcze przed dokonaniem zgłoszenia; dzięki temu zgłoszenia są lepszej jakości i bardziej kompletne. W ten sposób państwo EFTA oraz Urząd mogą także wspólnie opracować konstruktywne propozycje zmierzające do zrewidowania tych aspektów planowanego działania, które mogą stwarzać problemy. Ten etap przygotowawczy umożliwia szybsze rozpatrzenie zgłoszenia po tym, jak zostanie ono formalnie przedłożone Urzędowi. Skuteczne kontakty przedzgłoszeniowe powinny w rzeczywistości pozwolić Urzędowi na podjęcie decyzji na mocy art. 4 ust. 2, 3 i 4 części II protokołu 3 w ciągu dwóch miesięcy od daty zgłoszenia ⁽¹⁾.
- (11) Zdecydowanie zaleca się podjęcie kontaktów przedzgłoszeniowych w sprawach, w których pojawiają się jakieś wyjątkowe, nowe aspekty lub które mają szczególnie wymiar, uzasadniający podjęcie wcześniejszych dyskusji z Urzędem, ale nieformalne wskazówki będą zawsze dostępne na wniosek państwa EFTA.

3.1. Treść

- (12) Na etapie przedzgłoszeniowym istnieje możliwość przeprowadzenia dyskusji oraz przekazania danemu państwu EFTA wskazówek odnośnie do zakresu informacji, które należy zawrzeć w formularzu zgłoszeniowym, co ma zapewnić kompletność formularza już w momencie dokonania zgłoszenia. Gdy etap zgłoszeniowy przebiega efektywnie, możliwa jest dyskusja w otwartej i konstruktywnej atmosferze, dotycząca wszelkich istotnych kwestii związanych z planowanym środkiem. Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do projektów, które nie mogły zostać zaakceptowane w pierwotnej formie i powinny zostać wycofane lub w znacznym stopniu zmienione. Na tym etapie można także sprawdzić, czy w danym przypadku można zastosować inną podstawę prawną lub ustalić ewentualne istotne dla sprawy precedensy. Ponadto pomyślnie zakończony etap przedzgłoszeniowy umożliwi Urzędowi oraz państwu EFTA zajęcie się najbardziej istotnymi problemami w zakresie konkurencji, a także sprawdzenie, jakie analizy ekonomiczne i – jeżeli jest to konieczne – ekspertyzy zewnętrzne są wymagane do udokumentowania zgodności planowanego przedsięwzięcia z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. Na etapie przedzgłoszeniowym dokonujące zgłoszenia państwo EFTA może również zwrócić się do Urzędu z prośbą o zwolnienie z obowiązku zawarcia w formularzu zgłoszeniowym określonych informacji, które w danym przypadku nie są niezbędne do rozpatrzenia sprawy. I wreszcie, etap przedzgłoszeniowy jest decydujący dla określenia, czy dana sprawa – bez zagłębiania się w nią – kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽²⁾.

3.2. Zakres i terminy

- (13) Aby etap przedzgłoszeniowy mógł być przeprowadzony w sposób konstruktywny i efektywny, w interesie danego państwa EFTA jest, aby przedstawiło Urzędowi wstępną wersję formularza zgłoszeniowego, zawierającą informacje niezbędne dla dokonania oceny planowanego działania w zakresie pomocy państwa. Dla ułatwienia sprawnego rozpatrywania spraw zasadniczo preferowane będą kontakty za pośrednictwem poczty elektronicznej lub telekonferencji, nie zaś spotkania. W ciągu dwóch tygodni od otrzymania projektu formularza zgłoszeniowego Urząd nawiąże pierwszy kontakt przedzgłoszeniowy.
- (14) Jako ogólną zasadę przyjmuje się, że kontakty przedzgłoszeniowe nie powinny trwać dłużej niż dwa miesiące oraz że po ich zakończeniu następuje kompletne zgłoszenie. Jeżeli kontakty przedzgłoszeniowe nie przyniosą oczekiwanych rezultatów, Urząd może uznać etap przedzgłoszeniowy za zakończony. Ponieważ jednak terminy oraz forma kontaktów przedzgłoszeniowych zależą od stopnia złożoności indywidualnej sprawy, kontakty przedzgłoszeniowe mogą trwać kilka miesięcy. Urząd zaleca zatem, aby w sprawach szczególnie złożonych (np. pomoc na ratowanie przedsiębiorstw, duża pomoc na przedsięwzięcia badawczo-rozwojowe, duża pomoc indywidualna lub szczególnie duże lub złożone programy pomocy) państwa EFTA nawiązywały kontakty przedzgłoszeniowe jak najwcześniej, aby możliwe było przeprowadzenie konstruktywnych rozmów.
- (15) Doświadczenia Urzędu dowodzą, że bardzo przydatne jest zaangażowanie beneficjenta pomocy w kontakty przedzgłoszeniowe; dotyczy to w szczególności spraw, które mają istotne skutki o wymiarze technicznym, finansowym oraz związane z samym projektem. Urząd zaleca zatem, aby w kontakty przedzgłoszeniowe angażowani byli beneficjenci pomocy indywidualnej.
- (16) Urząd będzie dokładać starań, by na zakończenie etapu przedzgłoszeniowego przedstawić zainteresowanemu państwu EFTA nieformalną wstępną ocenę projektu; nie dotyczy to spraw, które mają nowe aspekty oraz spraw szczególnie złożonych. Taka niewiążąca ocena nie będzie jednoznaczna z oficjalnym stanowiskiem Urzędu; będą to nieformalne wskazówki udzielone przez Urząd w formie ustnej, dotyczące kompletności projektu zgłoszenia oraz zgodności planowanego projektu z funkcjonowaniem Porozumienia EOG – ocenionej bez zagłębiania się w sprawę. W szczególnie złożonych przypadkach Urząd może – na życzenie państwa EFTA – przedstawić również wytyczne na piśmie, dotyczące informacji, jakich należy jeszcze udzielić.
- (17) Kontakty przedzgłoszeniowe przebiegają z zachowaniem ścisłej poufności. Dyskusje odbywają się dobrowolnie i bez uszczerbku dla postępowania w sprawie oraz procedury wyjaśniającej, która ma miejsce po złożeniu formalnego zgłoszenia.

⁽¹⁾ Dotrzymanie tego terminu nie jest możliwe w przypadku, gdy ze względu na niekompletne zgłoszenie Urząd musi kilkakrotnie zwracać się z wnioskiem o udzielenie informacji.

⁽²⁾ Zob. wytyczne w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych rodzajów pomocy państwa.

- (18) Zmierząc do poprawiania jakości zgłoszeń, Urząd dołoży starań, by wyjść naprzeciw prośbom państw EFTA o organizowanie szkoleń. Ponadto Urząd będzie utrzymywać stałe kontakty z państwami EFTA w celu omówienia kolejnych ulepszeń procedury badania pomocy państwa, przede wszystkim w odniesieniu do zakresu i zawartości wykorzystywanych formularzy zgłoszeniowych.

4. Wspólnie uzgodnione planowanie

- (19) W sprawach, które mają istotne, nowe aspekty, są złożone z technicznego punktu widzenia lub z jakichś innych powodów muszą być traktowane ostrożnie, bądź w sprawach, które są niezwykle pilne, Urząd zaproponuje zgłaszającemu państwu EFTA wspólne uzgodnienie planowania, co przyczyni się do zwiększenia przejrzystości i przewidywalności prawdopodobnego czasu trwania postępowania wyjaśniającego.

4.1. Treść

- (20) Wzajemnie uzgodnione planowanie to forma zorganizowanej współpracy między państwem EFTA a Urzędem, która opiera się na wspólnym planowaniu oraz porozumieniu odnośnie do przewidywanego przebiegu oraz czasu trwania postępowania wyjaśniającego.

- (21) W związku z powyższym Urząd oraz zgłaszające państwo EFTA mogą w szczególności uzgodnić następujące kwestie:

- priorytetowe traktowanie danego przypadku, w zamian za co dane państwo EFTA formalnie zaakceptuje zawieszenie rozpatrywania⁽¹⁾ innych, zgłoszonych przez nie spraw, jeśli będzie to konieczne z przyczyn dotyczących planowania lub zasobów,
- dostarczanie informacji przez państwo EFTA lub zainteresowanego beneficjenta, między innymi analizy lub ekspertyzy zewnętrzne bądź gromadzenie informacji wyłącznie przez Urząd, oraz
- prawdopodobną formę i czas trwania analizy zgłoszonej sprawy przez Urząd.

- (22) W zamian za podjęte przez państwo EFTA wysiłki zmierzające do dostarczenia wszystkich niezbędnych informacji na czas oraz jak uzgodniono w kontekście wspólnego uzgodnionego planowania, Urząd dołoży starań, by dotrzymać ustalonego wspólnie harmonogramu postępowania wyjaśniającego w danej sprawie, pod warunkiem że informacje dostarczone przez państwo EFTA lub zainteresowane strony nie wywołają nieoczekiwanych wątpliwości.

4.2. Zakres i terminy

- (23) Wzajemnie uzgodnione planowanie będzie co do zasady zastrzeżone dla spraw, które mają liczne, nowe aspekty, są trudne z technicznego punktu widzenia lub z innych przyczyn muszą być traktowane ostrożnie, co powoduje, że Urząd nie jest w stanie dokonać na koniec etapu przedzgłoszeniowego jasnej oceny wstępnej danego przypadku. W takich sytuacjach po zakończeniu etapu przedzgłoszeniowego nastąpi wzajemnie uzgodnione planowanie, po którym będzie można przedstawić formalne zgłoszenie.

- (24) Jednak również na początku formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd oraz zainteresowane państwo EFTA mogą – na prośbę tego ostatniego – porozumieć się odnośnie do wzajemnie uzgodnionego planowania na potrzeby dalszego postępowania w sprawie.

5. Wstępna analiza zgłoszonych środków

5.1. Wnioski o udzielenie informacji

- (25) Zmierząc do zrationalizowania przebiegu postępowania wyjaśniającego, Urząd dołoży starań w celu pogrupowania wniosków o udzielenie informacji na etapie analizy wstępnej. Zasadniczo przekazany zostanie tylko jeden obszerny wniosek o udzielenie informacji, zazwyczaj w terminie od czterech do sześciu tygodni, licząc od dnia zgłoszenia. Jeżeli w ramach wspólnie uzgodnionego planowania nie postanowi się inaczej, kontakty przedzgłoszeniowe powinny umożliwić państwu EFTA przedstawienie kompletnego zgłoszenia, ograniczając w ten sposób potrzebę dostarczenia informacji uzupełniających. Urząd może następnie zwrócić się z pytaniami, przede wszystkim dotyczącymi kwestii, które podniesione zostały w odpowiedziach państw EFTA; nie musi to jednak oznaczać, że Urząd, oceniając sprawę, spotkał się z poważnymi trudnościami.

- (26) Jeżeli państwo EFTA nie udzieli informacji w określonym terminie, Urząd będzie zazwyczaj – po pierwszym piśmie monitującym – stosować przepisy zawarte w art. 5 ust. 3 części II protokołu 3 i poinformuje państwo EFTA, że zgłoszenie zostaje uznane za wycofane. Zazwyczaj formalne postępowanie wyjaśniające zostanie wszczęte niezwłocznie po spełnieniu niezbędnych warunków; z reguły ma to miejsce maksymalnie po dwóch turach pytań.

5.2. Zawieszenie wstępnego postępowania wyjaśniającego za porozumieniem stron

- (27) W pewnych okolicznościach bieg wstępnego postępowania wyjaśniającego może zostać zawieszony. Dotyczy to sytuacji, gdy państwo EFTA zwraca się z taką prośbą, aby móc dokonać zmian w swoim projekcie i dostosować go do przepisów obowiązujących w zakresie pomocy państwa, lub gdy postanowiono tak w oparciu o wspólne uzgodnienia. Zawieszenie może zostać przyznane jedynie na okres, który został z góry określony. Jeżeli wraz

⁽¹⁾ Zob. art. 4 ust. 5 części II protokołu 3.

z końcem okresu zawieszenia państwo EFTA nie zdoła przedłożyć kompletnego projektu, który bez zagłębiania się w sprawę może zostać uznany za zgodny z funkcjonowaniem Porozumienia EOG, Urząd wznowi postępowanie w punkcie, w którym zostało ono wstrzymane. Zainteresowane państwo EFTA zostanie zazwyczaj poinformowane, że zgłoszenie zostaje uznane za wycofane; w przypadku poważnych wątpliwości bezzwłocznie wszczęte zostanie natomiast formalne postępowanie wyjaśniające.

5.3. Kontakty w celu uzyskania informacji o stanie prac

- (28) Na swoją prośbę zgłaszające państwo EFTA zostanie poinformowane, na jakim etapie znajduje się wstępne postępowanie wyjaśniające. Zachęca się państwa EFTA do angażowania w te kontakty beneficjentów pomocy indywidualnej.

6. Formalne postępowanie wyjaśniające

- (29) Biorąc pod uwagę złożoną strukturę spraw będących przedmiotem formalnego postępowania wyjaśniającego, Urząd przyjmie za swój priorytet poprawę przejrzystości, przewidywalności oraz efektywności tego etapu, przyczyniając się w ten sposób do podejmowania konstruktywnych decyzji, zgodnie z potrzebami dzisiejszego świata biznesu. Urząd będzie zatem działał na rzecz racjonalizacji formalnego postępowania wyjaśniającego poprzez efektywne wykorzystanie wszystkich środków proceduralnych, jakie ma do swojej dyspozycji na mocy części II protokołu 3.

6.1. Publikowanie decyzji i streszczenia

- (30) W przypadkach, w których zainteresowane państwo EFTA nie zwróci się z prośbą o usunięcie informacji poufnych, Urząd dołoży starań, by opublikować swoją decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego włącznie ze streszczeniem w terminie dwóch miesięcy od daty przyjęcia tej decyzji.

- (31) Jeżeli pojawią się wątpliwości odnośnie do kwestii poufności, Urząd zastosuje zasady zawarte w wytycznych w sprawie tajemnicy służbowej w zakresie decyzji dotyczących pomocy państwa⁽¹⁾ i dołoży wszelkich starań, by opublikować decyzję Urzędu w możliwie krótkim terminie, licząc od dnia przyjęcia decyzji. To samo będzie miało zastosowanie w odniesieniu do publikacji wszystkich decyzji ostatecznych.

- (32) Dla poprawienia przejrzystości postępowania państwo EFTA, beneficjent i inne zainteresowane podmioty (w szczególności ewentualne osoby skarżące) będą informowane o wszelkich opóźnieniach wywołanych przez brak zgody w kwestiach dotyczących poufności.

6.2. Uwagi zainteresowanych stron

- (33) Zgodnie z art. 6 części II protokołu 3 zainteresowane strony muszą przedłożyć swoje uwagi w określonym terminie, który z zasady nie może przekroczyć jednego miesiąca od dnia opublikowania decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Zasadniczo termin ten nie będzie podlegać przedłużeniu, a zatem Urząd nie będzie zazwyczaj akceptować informacji dostarczonych przez osoby trzecie po tym terminie; dotyczy to również beneficjentów pomocy⁽²⁾. Przedłużenie jest możliwe jedynie w należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, takich jak udostępnienie szczególnie obszernej informacji dotyczącej faktów lub wcześniejsze kontakty między Urzędem a zainteresowaną stroną.

- (34) Dla poprawienia jakości materiałów stanowiących podstawę faktyczną postępowania wyjaśniającego w szczególnie skomplikowanych sprawach Urząd może przesłać konkretnym zainteresowanym stronom, również stowarzyszeniom handlowym i biznesowym, kopię decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, wzywając je do przedstawienia uwag dotyczących określonych aspektów danej sprawy⁽³⁾. Współpraca zainteresowanych stron jest w tym zakresie czysto dobrowolna, jeżeli jednak zainteresowana strona zdecyduje się na przedstawienie uwag, w jej interesie leży przedstawienie tych uwag w odpowiednim terminie, tak aby Urząd mógł je uwzględnić. Urząd zaprosi więc zainteresowane strony do zgłaszania uwag w ciągu jednego miesiąca, licząc od dnia, w którym kopia decyzji została im przesłana. Po tym terminie Urząd nie będzie przyjmował uwag. Zapewniając przestrzeganie zasady równego traktowania zainteresowanych stron, takie samo zaproszenie do składania uwag Urząd prześle beneficjentowi pomocy. W celu zapewnienia przestrzegania prawa państwa EFTA do obrony, Urząd przekaże mu wszelkie uwagi otrzymane od zainteresowanych stron – w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności – i wezwie państwo EFTA do udzielenia odpowiedzi w ciągu jednego miesiąca.

- (35) Aby wszystkie uwagi zainteresowanych stron mogły zostać przekazane zainteresowanemu państwu EFTA w najbardziej odpowiedni sposób, Urząd zwróci się do państw EFTA z prośbą o to, by w miarę możliwości zgodziły się na przekazywanie tych uwag w oryginalnych wersjach językowych. Jeżeli państwo EFTA zwróci się z odpowiednim wnioskiem, Urząd dostarczy tłumaczenie, co może mieć wpływ na czas trwania postępowania.

- (36) Państwa EFTA zostaną poinformowane również wtedy, gdy zainteresowane strony nie będą miały żadnych uwag.

(1) Przyjęte decyzją Kolegium nr 15/04/COL z dnia 18 lutego 2004 r. (Dz.U. L 154 z 8.6.2006, s. 27 i Suplement EOG nr 29 z 8.6.2006, s. 1). Wytyczne te stanowią odpowiednik komunikatu Komisji Europejskiej z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie tajemnicy służbowej w zakresie decyzji dotyczących pomocy państwa (Dz.U. C 297 z 9.12.2003, s. 6).

(2) Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 1 części II protokołu 3.

(3) Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunałów wspólnotowych Urząd jest uprawniony do przesłania decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego do określonych osób trzecich; zob. np. sprawa T-198/01, *Technische Glaswerke Ilmenau przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2004, II-2717, pkt 195; T-198/01R, *Technische Glaswerke Ilmenau przeciwko Komisji*, Rec. 2002, II-2153; sprawy połączone C-74/00 P oraz C-75/00 P, *Falck Spa i inni przeciwko Komisji*, Rec. 2002, I-7869, pkt 83.

6.3. Uwagi państw EFTA

- (37) W celu zagwarantowania terminowego zakończenia formalnego postępowania wyjaśniającego Urząd będzie ściśle egzekwował wszelkie terminy obowiązujące na tym etapie zgodnie z częścią II protokołu 3. Jeżeli państwo EFTA nie przedłoży swoich uwag odnośnie do decyzji Urzędu w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego oraz odnośnie do uwag zainteresowanych stron w terminie jednego miesiąca (który określono w art. 6 ust. 1 części II protokołu 3), Urząd bezzwłocznie prześle pismo monitujące, w którym termin ten zostanie przedłużony o jeden miesiąc, i w którym państwo EFTA zostanie poinformowane, że termin nie zostanie przedłużony po raz kolejny, chyba że zaistnieją wyjątkowe okoliczności. Jeżeli zainteresowane państwo EFTA nie udzieli konstruktywnej odpowiedzi, Urząd podejmie decyzję w oparciu o informacje, którymi dysponuje, zgodnie z art. 7 ust. 7 oraz art. 13 ust. 1 części II protokołu 3.
- (38) Jeżeli w przypadku pomocy niezgodnej z prawem państwo EFTA nie przedstawi uwag odnośnie do decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, Urząd wyda urzędowy nakaz przekazania informacji, zgodnie z art. 10 części II protokołu 3. Jeżeli w terminie, jaki został określony w wymienionym urzędowym nakazie, państwo EFTA nie udzieli odpowiedzi, Urząd podejmie decyzję w oparciu o dostępne mu informacje.

6.4. Wniosek o udzielenie informacji dodatkowych

- (39) Nie można wykluczyć, że w szczególnie złożonych sprawach informacje przedłożone przez państwo EFTA w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego mogą spowodować, iż Urząd zwróci się z kolejnym wnioskiem o udzielenie informacji. Państwo EFTA otrzyma jeden miesiąc na udzielenie odpowiedzi.
- (40) Jeżeli państwo EFTA nie udzieli odpowiedzi w wyznaczonym terminie, Urząd niezwłocznie prześle pismo monitujące, określające ostateczny termin piętnastu dni roboczych. W piśmie tym zainteresowane państwo EFTA zostanie również poinformowane, że po upływie wymienionego okresu Urząd podejmie decyzję w oparciu o dostępne mu informacje lub – w przypadku pomocy niezgodnej z prawem – wyda urzędowy nakaz przekazania informacji.

6.5. Uzasadnione zawieszenie formalnego postępowania wyjaśniającego

- (41) Formalne postępowanie wyjaśniające może zostać zawieszono jedynie w sytuacjach wyjątkowych, za obopólną zgodą Urzędu oraz danego państwa EFTA. Do zawieszenia może dojść np. wtedy, gdy państwo EFTA zwróci się formalnie z prośbą o zawieszenie, aby dostosować swój projekt do przepisów obowiązujących w zakresie pomocy państwa, lub w sytuacji gdy przed Trybunałem EFTA lub Trybunałem UE toczy się sprawa dotycząca podobnych kwestii, której wynik może mieć wpływ na ocenę danego przypadku.
- (42) Zawieszenie będzie zazwyczaj przyznawane jedynie raz, na okres ustalony z góry przez Urząd i zainteresowane państwo EFTA.

6.6. Przyjęcie decyzji ostatecznej i uzasadnione przedłużenie formalnego postępowania wyjaśniającego

- (43) Zgodnie z art. 7 ust. 6 części II protokołu 3 Urząd dołoży wszelkich starań, aby przyjąć decyzję w terminie osiemnastu miesięcy od momentu wszczęcia postępowania. Termin ten może zostać przedłużony za obopólną zgodą Urzędu i zainteresowanego państwa EFTA. Przedłużenie postępowania wyjaśniającego może w szczególności okazać się odpowiednie w sprawach dotyczących nowych projektów lub w sprawach, które powodują pojawienie się nowych kwestii prawnych.
- (44) W celu zagwarantowania skutecznego wykonania art. 7 ust. 6 części II protokołu 3 Urząd dołoży starań, aby przyjąć ostateczną decyzję nie później niż cztery miesiące od dnia, w którym państwo EFTA przedłożyło ostatnią informację lub w którym termin ostateczny upłynął, a informacja nie została przedłożona.

7. Skargi

- (45) Dla wszystkich podmiotów zaangażowanych w postępowanie związane z pomocą państwa niezwykle ważne jest, by Urząd skutecznie i w przejrzysty sposób rozpatrywał składane skargi. W związku z powyższym Urząd proponuje stosowanie następujących najlepszych praktyk, opracowanych na rzecz wspólnego celu.

7.1. Formularz skargi

- (46) Urząd będzie systematycznie zwracać się do skarżących z prośbą o skorzystanie z nowego formularza, dostępnego na stronie internetowej (<http://www.eftasurv.int/media/documents/Complaint-form—State-aid.doc>) oraz równocześnie przedłożenie skargi w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności. Przedstawienie wypełnionych formularzy zazwyczaj pozwala skarżącym na podniesienie jakości ich skarg.

7.2. Orientacyjne ramy czasowe oraz wynik rozpatrzenia skargi

- (47) Urząd dołoży wszelkich starań w celu rozpatrzenia skargi w orientacyjnym terminie dwunastu miesięcy od jej otrzymania. Powyższy termin nie stanowi wiążącego zobowiązania. W zależności od okoliczności danej sprawy czas rozpatrywania skargi może wydłużyć ewentualna konieczność zwrócenia się do skarżącego, państwa EFTA lub zainteresowanych stron z wnioskiem o udzielenie dodatkowych informacji.
- (48) Urząd ma prawo przyznać wpływającym do niego skargom ⁽¹⁾ różne priorytety, w zależności na przykład od zakresu domniemanego naruszenia, wielkości podmiotu będącego beneficjentem, sektora gospodarki, którego dotyczy sprawa, lub ewentualnych podobnych skarg. W związku z natężeniem pracy oraz zgodnie z prawem do określania priorytetów w postępowaniach wyjaśniających ⁽²⁾ Urząd może zatem odłożyć na później postępowanie dotyczące środków, które nie stanowią priorytetu. Dlatego też zasadniczo w ciągu dwunastu miesięcy Urząd dołoży starań, by:
- a) w sprawach priorytetowych przyjąć decyzję na mocy art. 4 części II protokołu 3 i przesłać kopię skarżącemu;
 - b) w sprawach, które nie są priorytetowe, przesłać wstępne pismo administracyjne do skarżącego, określając swoją wstępną opinię. To administracyjne pismo nie stanowi oficjalnego stanowiska Urzędu, a jedynie wstępną opinię, opierającą się na dostępnych informacjach, z zastrzeżeniem uwzględnienia dodatkowych uwag, które skarżący może przedłożyć w ciągu jednego miesiąca od daty pisma. Jeżeli w tym terminie nie zostaną przedłożone żadne dalsze uwagi, skarga zostanie uznana za wycofaną.
- (49) Dla zachowania przejrzystości Urząd dołoży jak największych starań, aby w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia otrzymania skargi, poinformować skarżącego o tym, na ile złożona przez niego skarga będzie potraktowana priorytetowo. W przypadku skarg nieuzasadnionych Urząd poinformuje skarżącego w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania skargi, że nie ma wystarczających podstaw do zajęcia stanowiska w sprawie oraz że skarga zostanie uznana za wycofaną, jeżeli w ciągu miesiąca nie zostaną przedłożone istotne uwagi uzupełniające. Jeżeli chodzi o skargi, które dotyczą pomocy zatwierdzonej, Urząd również dołoży starań, aby udzielić odpowiedzi skarżącemu w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia otrzymania skargi.
- (50) W przypadku pomocy niezgodnej z prawem Urząd zwróci uwagę skarżącego na możliwość wszczęcia postępowania przed sądem krajowym, który może zarządzić zawieszenie lub zwrot takiej pomocy ⁽³⁾.
- (51) Jeżeli okaże się to konieczne, skarga – w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności – zostanie przekazana zainteresowanemu państwu EFTA, które może przedstawić swoje stanowisko. Państwa EFTA oraz skarżący będą na bieżąco informowani o decyzjach – czy to odnośnie do zamknięcia, czy też innego rozpatrzenia skargi. Państwa EFTA wzywa się z kolei do przestrzegania terminów przedstawiania uwag oraz dostarczania informacji odnośnie do przekazanych im skarg. Ponadto Urząd zwróci się do nich z prośbą o zaakceptowanie – w miarę możliwości – przedstawienia skarg w ich oryginalnych wersjach językowych. Jeżeli państwo EFTA zwróci się z odpowiednim wnioskiem, Urząd przedstawi tłumaczenie, co może mieć wpływ na czas trwania postępowania.

8. Wewnętrzne procedury decyzyjne

- (52) Urząd jest zdecydowany zmodernizować i w dalszym ciągu usprawniać swój wewnętrzny proces decyzyjny, by w ten sposób przyczynić się do skrócenia procedur związanych z pomocą państwa.
- (53) W tym celu wewnętrzne procedury decyzyjne będą stosowane w możliwie najefektywniejszy sposób. Urząd dokona również przeglądu bieżących wewnętrznych ram prawnych, co posłuży zoptymalizowaniu jego procedur decyzyjnych.
- (54) Urząd będzie na bieżąco przyglądać się praktycznemu przebiegowi swoich wewnętrznych procedur decyzyjnych i w miarę potrzeby je dostosowywać.

9. Weryfikacja w przyszłości

- (55) Najlepsze praktyki w zakresie procedur mogą być skuteczne jedynie wtedy, gdy opierają się na wspólnych staraniach Urzędu i państw EFTA, zmierzających do starannego przeprowadzania postępowań wyjaśniających dotyczących pomocy państwa, przestrzegania obowiązujących terminów oraz zagwarantowania tym samym niezbędnego poziomu przejrzystości i przewidywalności procedur. Niniejszy rozdział oraz zawarte w nim najlepsze praktyki są pierwszym etapem wspólnego działania służącego osiągnięciu powyższych celów.
- (56) Urząd będzie stosować niniejszy rozdział względem środków, które zostały mu zgłoszone lub które w inny sposób stały się przedmiotem jego zainteresowania, począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r.

⁽¹⁾ Sprawa C-119/97, *Ufex i inni przeciwko Komisji*, Rec. 1999, I-1341, pkt 88.

⁽²⁾ Sprawa T-475/04, *Bouygues SA przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2007, II-2097, pkt 158 oraz 159.

⁽³⁾ Zob. wytyczne Urzędu w sprawie egzekwowania prawa dotyczącego pomocy państwa przez sądy krajowe.

- (57) Do niniejszego rozdziału mogą być wprowadzane modyfikacje, odzwierciedlające zmiany w instrumentach legislacyjnych, interpretacji, środkach administracyjnych czy też orzeczeniach Trybunału EFTA oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, stanowiących podstawę stosowania procedur dotyczących pomocy państwa; może on także uwzględnić wszelkie doświadczenia uzyskane w trakcie stosowania powyższych procedur. Ponadto Urząd pragnie nawiązać regularne rozmowy z państwami EFTA i zainteresowanymi podmiotami, dotyczące doświadczeń zebranych w oparciu o stosowanie części II protokołu 3 ogólnie, a w szczególności rozdziału dotyczącego najlepszych praktyk.
-

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 364/11/COL

z dnia 23 listopada 2011 r.

zamykająca formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące zwolnienia Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa *Íbúðalánasjóður* (FFM) z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej (Islandia)

URZĄD NADZORU EFTA („URZĄD”),

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 61 i protokół 26,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 1 ust. 3 części I i art. 7 ust. 2 części II protokołu 3 do porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie utworzenia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości (porozumienia o nadzorze i Trybunale) (protokół 3),

UWZGLĘDNIAJĄC wersję skonsolidowaną decyzji Urzędu nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 części II protokołu 3 („decyzja w sprawie przepisów wykonawczych”) ⁽¹⁾,

PO WEZWANIU zainteresowanych stron do zgłaszania uwag ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

1. Procedura

- (1) W piśmie z dnia 28 września 2007 r. (nr ref. 442805) Urząd zwrócił się do władz islandzkich o udzielenie informacji dotyczących gwarancji państwowych oraz obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej wynikającego z islandzkiej ustawy o gwarancjach państwowych. Pismem Islandzkiej Misji przy Unii Europejskiej z dnia 24 października 2007 r., przekazującym list islandzkiego ministerstwa finansów z tego samego dnia, które Urząd otrzymał i zarejestrował w dniu 25 października 2007 r. (nr ref. 448739 i 449598), władze islandzkie odpowiedziały na to wezwanie.
- (2) Sprawa została poddana dyskusji między przedstawicielami Urzędu a rządem islandzkim w dniu 7 września 2007 r. w Brukseli i w dniu 29 października 2007 r. w Reykjavíku, jak również między przedstawicielami Urzędu a Islandzkim Towarzystwem Usług Finansowych na spotkaniu w dniu 6 marca 2008 r. w Brukseli.
- (3) Decyzja Urzędu nr 406/08/COL z 27 czerwca 2008 r. dotycząca wszczęcia formalnego postępowania wyjaśnia-

jącego w sprawie zwolnienia Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i w Suplemencie EOG do niego ⁽³⁾. W decyzji tej Urząd wezwał zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Urząd nie otrzymał żadnych uwag zainteresowanych stron. Pismem z dnia 8 września 2008 r. (nr ref. 490696) władze Islandii przedstawiły swoje uwagi na temat decyzji Urzędu nr 406/08/COL.

- (4) W październiku 2008 r. Urząd zawiesił postępowanie z powodu załamania się islandzkiego sektora bankowego. Jednak niektóre dyskusje na temat niniejszej sprawy miały miejsce na spotkaniu pakietowym w Reykjavíku w dniach 4–5 listopada 2009 r. Po tym spotkaniu w dniu 16 listopada 2009 r. Urząd wysłał pismo z przypomnieniem o przedstawieniu informacji dotyczących oceny zgodności przedmiotowego środka z rynkiem wewnętrznym. Władze islandzkie przekazały odpowiedź pismem z dnia 7 grudnia 2009 r. (nr ref. 539538).

- (5) W równoległym postępowaniu w sprawie środków pomocy państwa przyznanych na rzecz Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa Urząd stwierdził w swojej decyzji nr 405/08/COL z dnia 27 czerwca 2008 r. ⁽⁴⁾, że gwarancja państwowa na rzecz FFM stanowi istniejący środek pomocy. Następnie, w dniu 18 lipca 2011 r., Urząd przyjął decyzję nr 247/11/COL w sprawie wniosku dotyczącego odpowiednich środków w ramach finansowania Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa *Íbúðalánasjóður* ⁽⁵⁾, między innymi w postaci gwarancji państwowej.

2. Opis środków objętych postępowaniem wyjaśniającym

2.1. Beneficjent

- (6) Fundusz Finansowania Mieszkalnictwa *Íbúðalánasjóður* (FFM) jest instytucją państwową, która działa na warunkach rynkowych na podstawie islandzkiej ustawy o mieszkalnictwie nr 44/1998 (*lög um húsnæðismál*) ⁽⁶⁾. HFF jest zarządzany przez radę dyrektorów podlegającą administracyjnie Ministrowi Polityki Społecznej. Celem FFM jest

⁽¹⁾ Dostępny na stronie: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>

⁽²⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 406/08/COL z dnia 27 czerwca 2008 r. dotycząca wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie zwolnienia islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej, opublikowana w Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 21 oraz w Suplemencie EOG nr 15 z 19.3.2009, s. 9.

⁽³⁾ Zob. odniesienie do publikacji w przypisie 2 powyżej.

⁽⁴⁾ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 405/08/COL z dnia 27 czerwca 2008 r. o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie Islandzkiego Funduszu Finansowania Mieszkalnictwa. Dz.U. L 79 z 25.3.2010, s. 40 i Suplement EOG nr 14 z 25.3.2010, s. 20.

⁽⁵⁾ Nieopatrzony klauzulą poufności tekst decyzji nr 247/11/COL jest dostępny na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/247-11-COL.pdf>

⁽⁶⁾ Państwowa Agencja Mieszkalnictwa, będąca poprzedniczką FFM, została utworzona w 1980 r.

zapewnienie bezpieczeństwa i równych praw w zakresie mieszkalnictwa. Odbywa się to poprzez udzielanie kredytów hipotecznych osobom fizycznym i pożyczek podmiotom zapewniającym mieszkania czynszowe, a także poprzez ogólną organizację spraw odnoszących się do mieszkalnictwa. Finansowanie tych inicjatyw jest przeznaczone na cel szczególny, jakim jest zwiększenie szans obywateli na nabycie lub wynajęcie mieszkania na możliwych do podołania warunkach (por. art. 1 ustawy o mieszkalnictwie).

- (7) FFM nie jest finansowany bezpośrednio przez państwo, ale z zysków z kapitału własnego (tj. rat, odsetek i płatności z tytułu indeksacji cen w odniesieniu do udzielonych pożyczek), z odsetek wypłaconych od emisji i sprzedaży obligacji FFM (*íbúðarbréff*) notowanych na giełdzie islandzkiej, a także z opłat z tytułu czynności administracyjnych pobieranych od swoich klientów. FFM korzysta również z gwarancji państwowej, która wynika z nieograniczonej odpowiedzialności państwa za długi FFM jako jego właściciela (7). Ponadto FFM otrzymuje dotacje na spłatę odsetek bezpośrednio z budżetu państwa na pokrycie strat wynikających z udzielania pożyczek poniżej stóp rynkowych na rzecz podmiotów budujących i zapewniających mieszkania czynszowe.
- (8) Bardziej szczegółowy opis systemu FFM zgodnie z ustawą o mieszkalnictwie można znaleźć w decyzji Urzędu nr 405/08/COL.

2.2. Gwarancja państwowa

- (9) FFM jest instytucją państwową podlegającą prawu publicznemu (por. art. 4 ustawy o mieszkalnictwie), w związku z czym, zgodnie z ogólnymi niepisаныmi zasadami islandzkiego prawa publicznego dotyczącymi instytucji publicznych, wszystkie jej zobowiązania zabezpieczone są gwarancją państwową. Gwarancja ma zastosowanie do wszystkich instytucji państwowych, bez względu na to, kiedy zostały one utworzone lub na rodzaj ich działalności. Jak wspomniano powyżej, gwarancja taka wynika z nieograniczonej odpowiedzialności państwa za długi FFM jako jego właściciela. Oznacza to, że państwo odpowiada za całość zobowiązań FFM, ponieważ gwarancja nie jest powiązana z żadnymi konkretnymi transakcjami finansowymi FFM ani ograniczona do jakiegokolwiek maksymalnej kwoty. Znajduje to odzwierciedlenie również w art. 5 ust. 3 ustawy o upadłości nr 21/1991 (*lög um gjaldþrotaskipti o.fl.*), który wyklucza stosowanie upadłości lub innych procedur upadłościowych do instytucji takich jak FFM.
- (10) W preambule do projektu ustawy, który stał się ustawą nr 121/1997 o gwarancjach państwowych (*lög um ríkisábyrgðir*), stwierdzono, co następuje:

„Fakt ten jest oparty na jednoznacznej zasadzie islandzkiego prawa: państwo jest odpowiedzialne za zobowiązania swoich instytucji i przedsiębiorstw, chyba że

gwarancja jest ograniczona jasno wyrażonym zastrzeżeniem [...] lub odpowiedzialność państwa w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością jest ograniczona wkładem kapitałowym” (8).

- (11) Gwarancja państwowa była również dostępna dla poprzedników FFM: Państwowej Agencji Mieszkalnictwa, Państwowego Funduszu Budownictwa i Pracowniczego Funduszu Mieszkaniowego, prowadzonego przez Państwową Agencję Mieszkalnictwa, jak również dla Państwowej Rady ds. Mieszkalnictwa (por. ustawa nr 97/1993 w sprawie Państwowej Agencji Mieszkalnictwa (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*)).

2.3. Opłata z tytułu gwarancji państwowej

- (12) W momencie ustanowienia FFM oraz jego poprzedników udzielona na ich rzecz nieograniczona gwarancja państwowa, obejmująca całość ich zobowiązań, nie została objęta opłatą z tytułu ryzyka ani opłatą z tytułu gwarancji. Według władz islandzkich od momentu powstania FFM odpowiednie przepisy prawa krajowego były interpretowane w taki sposób, aby zwolnić FFM z obowiązku uiszczania wszelkich opłat z tytułu udzielonej mu gwarancji państwowej (9).
- (13) Tymczasowa ustawa nr 68/1987 r. w sprawie środków podatkowych wprowadziła po raz pierwszy powszechny obowiązek uiszczenia na rzecz państwa opłaty z tytułu gwarancji za gwarancje państwowe, które nie zostały objęte opłatą z tytułu ryzyka. Następnie, zgodnie z art. 8 ustawy nr 37/1961 o gwarancjach państwowych (*lög um ríkisábyrgðir*) zmienionej ustawą nr 65/1988 o gwarancjach państwowych (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*), wymagano od banków, funduszy kredytowych, instytucji finansowych, przedsiębiorstw i innych podobnych podmiotów, którym zgodnie z prawem przysługują gwarancje państwowe czy to poprzez fakt bycia własnością państwa, czy z innych powodów, do uiszczenia na rzecz państwa opłaty z tytułu gwarancji w odniesieniu do swoich zobowiązań wobec podmiotów zagranicznych. Wysokość opłaty została ustalona na 0,0625 % kwoty głównej zobowiązań zagranicznych kwartalnie w oparciu o ich średnią w każdym okresie (por. art. 8 ust. 2 ustawy nr 37/1961) (10).
- (14) Pierwotnie żadne podobne opłaty nie zostały nałożone na zobowiązania krajowe. Jednak ustawą nr 121/1997 o gwarancjach państwowych (11) wprowadzono zobowiązanie do uiszczenia opłaty w wysokości 0,0375 % w odniesieniu do zobowiązań krajowych. Stawka ta została później podwyższona do 0,0625 % ustawą nr 180/2000 (12).

(8) Nieoficjalne tłumaczenie Urzędu. Oryginał w języku islandzkim można znaleźć na stronie internetowej: <http://www.althingi.is/altext/122/s/0099.html>.

(9) Zob. s. 4 odpowiedzi z dnia 8.9.2008 (nr ref. 490696).

(10) Pożyczki, w przypadku których uiszczono opłatę z tytułu ryzyka, niektóre gwarancje eksportowe i zobowiązania wynikające z sald na rachunkach w walucie krajowej nie stanowią podstawy do obliczenia opłaty z tytułu gwarancji (por. art. 9 ust. 2 ustawy nr 37/1961).

(11) Wejście w życie 1.1.1998.

(12) Wejście w życie 11.1.2001.

(7) Sprawa E-9/04, *Stowarzyszenie Bankierów i Maklerów Giełdowych Islandii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA*, [2006] EFTA Court Report, s. 42, ust. 72.

- (15) Ustawa nr 121/1997 przewiduje również zwolnienie z obowiązku uiszczenia jakichkolwiek opłat z tytułu gwarancji państwowej w odniesieniu do obligacji mieszkaniowych emitowanych przez Oddział Obligacji Mieszkaniowych Państwowej Agencji Mieszkalnictwa. Jeżeli chodzi o inne zobowiązania FFM, uzupełniająca ustawa budżetowa na rok 2001 anulowała z mocą wsteczną zobowiązania FFM w odniesieniu do nieuiszczonych opłat naliczonych FFM na mocy ustawy nr 121/1997. Wreszcie, ogólne zwolnienie FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej w odniesieniu do wszystkich zobowiązań zostało określone w ustawie nr 70/2000, która weszła w życie z dniem 26 maja 2000 r.
- (16) Bardziej szczegółowy opis przepisów odnoszących się do gwarancji państwowej i późniejszych zmian w powszechnie stosowanych stawkach opłat, jak również przepisy szczególne dotyczące FFM, można znaleźć w decyzji Urzędu nr 406/08/COL.
3. Podstawy do wszczęcia postępowania
- (17) W decyzji nr 406/08/COL Urząd wyjaśnia, że gwarancja państwowa na rzecz FFM, która istniała przed wejściem w życie Porozumienia EOG w dniu 1 stycznia 1994 r., jako taka nie była rozpatrywana w ramach procedury w sprawie opłaty z tytułu gwarancji dotyczącej nowej pomocy, lecz w ramach odrębnej procedury dla pomocy istniejącej (sprawa nr 64865, obecnie sprawa nr 70382). W decyzji nr 406/08/COL odniesiono się do faktu, że FFM jest zwolniony z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji, którą inne przedsiębiorstwa zorganizowane podobnie do FFM mają obowiązek uiścić. W związku z tym, we wstępnej opinii Urzędu, dla oceny klasyfikacji pomocy jako nowej lub istniejącej nie było istotne, czy ustawa o gwarancjach państwowych w rzeczywistości zmieniła sytuację FFM w odniesieniu do obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji. Za decydujący został uznany fakt, że nowa ustawa nr 121/1997 o gwarancjach państwowych wprowadziła nowy system, w którym po raz pierwszy FFM jest traktowany w sposób bardziej korzystny, niż jest to przewidziane zgodnie z ogólną zasadą obowiązującą przedsiębiorstwa korzystające z domniemanej gwarancji państwowej. W związku z tym we wstępnej opinii Urzędu jakkolwiek korzyść FFM wynikająca ze zwolnienia przyznanego Oddziałowi Obligacji Mieszkaniowych zgodnie z art. 7 ustawy nr 121/1997 r. stanowiłaby nową pomoc. To samo odnosiłoby się do zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty w odniesieniu do innych operacji FFM, por. ustawa nr 70/2000 zmieniająca ustawę nr 121/1997 i uzupełniająca ustawę budżetową 2001.
- (18) We wstępnej opinii Urzędu zwolnienie FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji było równoznaczne z pomocą państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego stwierdzono następujące elementy pomocy państwa:
- (i) zwolnienie (zarówno z góry, jak i *ex post facto*) z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej w kwartalnej wysokości 0,0625 % wartości zobowiązań zagranicznych dotyczących zarówno obligacji mieszkaniowych, jak i innych zobowiązań w okresie od dnia 1 stycznia 1998 r. do tej pory;
 - (ii) zwolnienie (zarówno z góry, jak i *ex post facto*) z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej w kwartalnej wysokości 0,0375 % wartości zobowiązań krajowych dotyczących zarówno obligacji mieszkaniowych, jak i innych zobowiązań w okresie od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 10 stycznia 2001 r.;
 - (iii) zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej w kwartalnej wysokości 0,0625 % wartości wszystkich krajowych zobowiązań FFM w okresie od dnia 11 stycznia 2001 r. do tej pory.
- (19) Ponadto Urząd wątpił, aby powyższe elementy pomocy państwa mogły być uznane za zgodne z Porozumieniem EOG. Urząd wyjaśnił, że mimo iż pewnego rodzaju kredyty na cele mieszkaniowe mogą być określane mianem usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 59 ust. 2 i w związku z tym kwalifikować się do objęcia pomocą, we wstępnej opinii Urzędu ogólny system kredytów FFM był zbyt kompleksowy, by mógł spełniać wymogi art. 59 ust. 2. Urząd nie uzyskał żadnych informacji, które dawałyby mu powody przypuszczać, że rynek nie byłby w stanie zapewnić kredytów mieszkaniowych na rozsądnych warunkach. W ramach ogólnego systemu kredytów FFM kredyty są dostępne dla wszystkich niezależnie od dochodów i kapitału oraz niezależnie od kosztów i ograniczeń wielkościowych finansowanej nieruchomości. Ponadto kredytów można również udzielać wszędzie niezależnie od tego, czy lokalne możliwości finansowania celów mieszkaniowych są powszechnie dostępne.
4. Uwagi władz islandzkich
- (20) Uwagi rządu islandzkiego koncentrują się na fakcie, że każdy przedmiotowy element pomocy jest bezpośrednim następstwem domniemanej gwarancji państwowej na rzecz FFM, w odniesieniu do której ustalono już, że stanowi ona istniejącą pomoc. W opinii władz islandzkich wszelkie opłaty są integralną częścią gwarancji państwowej jako takiej. W związku z tym, wobec braku możliwych do wyodrębnienia i merytorycznych zmian w gwarancji państwowej oraz uiszczeniu opłat, nie zachodzi przypadek nowej pomocy, dlatego też kwestia powinna zostać rozpatrzona w ramach sprawy dotyczącej istniejącej pomocy. Rząd islandzki wyraził również opinię, że gdyby uznano istnienie nowej pomocy, byłaby to pomoc zgodna ze wspólnym rynkiem, ze względu na socjalny charakter FFM oraz fakt, że pomoc państwa przyznana na rzecz FFM spełniała warunki określone w orzecznictwie w sprawie Altmark⁽¹³⁾.

(i) zwolnienie (zarówno z góry, jak i *ex post facto*) z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji

(13) Sprawa C-280/00, Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg, Rec. 2003, I-7747.

- (21) Jeżeli chodzi o fakt wprowadzenia obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej na zobowiązania zagraniczne niektórych instytucji finansowych na mocy ustawy nr 68/1987, władze islandzkie twierdzą, że FFM w rzeczywistości nigdy nie uiścił żadnej opłaty, ponieważ nie posiada żadnych zobowiązań zagranicznych.
- (22) Ponadto w opinii władz islandzkich obowiązek uiszczenia opłaty na inne zobowiązania krajowe niż obligacje mieszkaniowe na podstawie ustawy nr 121/1997, był „oparty na wątpliwej podstawie prawnej”, ponieważ poprzednicy FFM nigdy nie mieli obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji. Władze islandzkie wskazują również na fakt, że zobowiązania FFM odnoszące się do nieuiszczonych opłat z tytułu gwarancji zostały z mocą wsteczną anulowane uzupełniającą ustawą budżetową z 2001 r., jako wyraz zamiaru ustawodawcy zwolnienia FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji.
- (23) Zwolnienie FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji było wreszcie spowodowane faktem, że FFM pobierał marżę odsetkową w wysokości 0,0375 % od instrumentów hipotecznych stanowiących gwarancję zobowiązań dotyczących obligacji mieszkaniowych⁽¹⁴⁾. Władze islandzkie nazywają to „specjalną opłatą z tytułu gwarancji państwowej”. Jest ona gromadzona w specjalnym funduszu rezerwowym.

II. OCENA

- (24) Art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG ma następujące brzmienie:

„Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami.”.

- (25) Oznacza to, że aby środki mogły zostać uznane za pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, muszą one obejmować przyznanie dotacji przez państwo lub z zasobów państwowych, przynosić korzyść przedsiębiorstwu beneficjenta, być selektywne, zakłócać konkurencję i potencjalnie wpływać na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami.
- (26) Wytyczne Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie gwarancji państwowych⁽¹⁵⁾ stanowią, że gwarancje udzielone bezpośrednio przez państwo, czyli przez władze centralne, regionalne lub lokalne mogą stanowić pomoc

państwa. Ponadto bardziej korzystne warunki finansowania uzyskiwane przez przedsiębiorstwa, których forma prawna wyklucza upadłość lub inne postępowanie w sprawie niewypłacalności, lub które korzystają z bezpośredniej gwarancji państwowej lub pokrycia strat przez państwo, przynoszą korzyści wynikające z nieograniczonego zaangażowania ekonomicznego państwa, które określa się mianem nieograniczonej gwarancji państwowej⁽¹⁶⁾. Ponadto

„korzyścią płynącą z gwarancji państwowej jest fakt, że ryzyko związane z gwarancją ponosi państwo. Za ponoszenie ryzyka państwo powinno w zwykłych warunkach otrzymać wynagrodzenie w postaci odpowiedniej opłaty. Jeżeli państwo takiej opłaty lub jej części nie otrzymuje, stanowi to zarówno korzyść dla przedsiębiorstwa, jak i wykorzystywanie zasobów państwowych”⁽¹⁷⁾.

- (27) W decyzji nr 247/11/COL Urząd stwierdził, że domniemana i nieograniczona gwarancja państwowa na rzecz FFM stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, ponieważ stanowi obciążenie dla zasobów państwa islandzkiego i korzyść gospodarczą dla FFM. Urząd odniósł się do faktu, że zgodnie z wytycznymi Urzędu w sprawie gwarancji państwowych przedsiębiorstwa, których forma prawna wyklucza upadłość lub inne postępowanie w sprawie niewypłacalności, lub które korzystają z bezpośredniej gwarancji państwowej lub pokrycia strat przez państwo, można uznać za beneficjentów pomocy. Ponadto nie jest konieczne, aby państwo dokonywało jakichkolwiek płatności w ramach przedmiotowej gwarancji. Pomoc jest przyznana nieustannie od chwili udzielenia gwarancji, a nie tylko w chwili, gdy jest ona mobilizowana, lub w momencie dokonywania płatności na podstawie gwarancji⁽¹⁸⁾.

- (28) Ze względu na bezpośredni związek między obecnością elementów pomocy państwa w środku będącym gwarancją państwową i na konieczność ustanowienia (i wypłacenia) opłaty (rynkowej) z tytułu takiej interwencji ze strony państwa, zasadnicze pytanie dotyczy faktu, czy zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji może zostać uznane za osobny element pomocy państwa w porównaniu z korzyściami wynikającymi z gwarancji jako takiej. Odpowiednia opłata może zneutralizować przynajmniej część korzyści przyznanych beneficjentowi pomocy. Gdyby możliwe było ustalenie rynkowej opłaty z tytułu przedmiotowej gwarancji, odpowiadającej stopniowi związanego z nią ryzyka państwa, i taka opłata zostałaby uiszczona przez FFM, kryteria określone w art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG dotyczące istnienia zasobów państwowych i korzyści gospodarczej dla FFM nie zostałyby spełnione. Dlatego też opłata stanowi nieodłączny element obliczenia

⁽¹⁴⁾ Początkowym zamiarem nie było zwolnienie całości zobowiązań FFM gwarantowanych przez państwo z opłaty z tytułu gwarancji.

⁽¹⁵⁾ Dostępne pod adresem: <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkID=15646&1=1>.

⁽¹⁶⁾ Zob. rozdział 1.2 pkt 4 wytycznych dotyczących gwarancji państwowych oraz rozdział 7.2 ust. 2 wytycznych dotyczących pomocy państwa w sprawie stosowania przepisów o pomocy państwa w odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych w sektorze wytwórczym, dostępny na stronie internetowej: <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkID=16995&1=1>.

⁽¹⁷⁾ Rozdział 2.1 wytycznych dotyczących gwarancji państwowych.

⁽¹⁸⁾ Zob. przypis 17.

kwoty pomocy państwa udzielanej w formie gwarancji. Taki wniosek wynika również z wytycznych dotyczących gwarancji państwowych, o których mowa powyżej.

- (29) Władze islandzkie wyraziły podobne zdanie w uwagach do decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego (decyzja nr 406/08/COL). Ponadto władze islandzkie podkreśliły, że ustawa o gwarancjach państwowych miała w zamierzeniu stanowić ogólne ustawodawstwo dotyczące warunków udzielania gwarancji państwowych. Sama ustawa nie udziela żadnych gwarancji, ale tylko określa warunki dotyczące gwarancji ⁽¹⁹⁾.
- (30) W związku z powyższym Urząd uważa, że ze względu na szczególny charakter elementów pomocy zawartych w środku pomocy państwa w formie gwarancji państwowej, zwolnienie FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej nie stanowi odrębnego środka pomocy od domniemanej i nieograniczonej gwarancji państwowej udzielonej przez państwo islandzkie, w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Brak opłaty stanowi część korzyści i zasobów publicznych zaangażowanych w gwarancję państwową przyznaną FFM. Biorąc pod uwagę, że korzyści wynikające z przedmiotowej gwarancji państwowej są rozpatrywane przez Urząd w postępowaniu w sprawie pomocy państwa dotyczącym istniejącej pomocy (por. sprawa nr 70382 (poprzednio 64865), decyzja nr 247/11/COL), formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące zwol-

nienia FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej jest bezprzedmiotowe i może zostać zamknięte,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Formalne postępowanie wyjaśniające dotyczące zwolnienia FFM z obowiązku uiszczenia opłaty z tytułu gwarancji państwowej zostaje zamknięte.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Islandii.

Artykuł 3

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2011 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Oda Helen SLETNES
Przewodnicząca

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Członek Kolegium

⁽¹⁹⁾ Pismo z dnia 8.9.2008, s. 5.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

